

DE ASTRONOMIA.

Ca. XXV.

Stronomia ergo super est, que (ut quidā dixit) dignum est religiosis argumētū, magnumq; curiosis tormentum. Hanc ergo si casta ac moderata mēte perquirimus, sensus quoq; nostros (ut & veteres dicunt) magna claritate perfundit. Quale est enī ad celos anō subire, totamq; illam machinā supnā īdagabili ratione discutere, & inspectiuā mētis sublimitate ex aliq; parte colligere, qd' tante magnitudinis arcana uelauerunt? Nam mundus ipse (ut quidā dicit) sphērica fertur rotūditate collectus, vt diuersas rerum formas a mbitus sui cūcūtōne cōcluderet. Vnde librū Seneca consentanea philosophis disputatione formauit, cui titulus est, de forma mundi. Astronomia itaq; dicitur (vnde nobis sermo) astrorum lex, quia nesciunt vlo modo aliter quam a suo creatore disposita sunt, vlp consistere, vel moueri, nisi forte quando aliquo miraculo facto diuinitatis arbitrio commutatur, sicuti Hie sunae soli in gabaon ut staret legitur imperasse, & tē poribus Ezechiel regis retrorsum decem gradibus reuersum fuisse. & in passione domini tribus horis Sol tenebrosus effectus est, & his similia. Ideo enim miracula dicuntur, quoniā contra consuetudinem rerum admiranda contingunt. Feruntur enim (sicut dicunt astronomi) que celo fixa sunt, mouentur vero planetē id est erratice que cursus suos certa tamen diffinitione conficiunt. Astronomia est itaq; (sicut iam dicitur est) disciplina que cursus cœlestium siderum & figuras contemplatur, omnes et habitudines stellarum circa se & circa terrā īdagabili ratione percurrīt. Inter astronomiam autē m& astrologiam aliqd differt, licet ad vna disciplinam ambe pertineant. Nam astronomia celi cōuerzionem, ortus, obitus, motusq; siderum continet, vlp

ex qua eau fa ita vocatur, ast
turalis, partum lapidificia et
Solis lumenq; cuiusvis stellarum
stiones. Superficie vero est
sequitur, qui frustis angulis
et cellulis per singula amittit
intervallorum curvulas, nam ita
pediculae conatur. Hanc q;
gigasq; naturalis inquisitione
curvulas aperturam, et certas
concentricas aperte a clero
invenit, ut per certas regulas
acceras argumentum, quoniam
in anborum curricula veras
fiantur novitatis delatae resuunt
falsitatis exordia, et certas
atque celebracionum fibulas, quae
populo deinceps valeant in dicta

DEPHILOSOPHORVM L.

Cetefēq; liberalibus
e; ad quam militarem dīcē
(interiusq; duximus
eiusmodi q; pūlū q; uocant
dīcēt; et accommodata in dif-
fīcēt; duximus. maxime plor-
antibus ab eis etiam tanqu-
mōrum solfrum vendicā-
nūrum isola habemant. & c-
ontra eū tūcēt; et fugeret. sed ena-

ex qua causa ita vocentur astrologia uero partim naturalis, partim supersticosa est. Naturalis, dum exegit Solis lunęq; cursus vel stellarum certas temporū quęstiones. Supersticosa vero est illa quam mathematici sequuntur, qui stellis auguratur, quicq; etiam duodeci celi signa per singula animę uel corporis mēbra disponunt, siderumq; cursus nativitatis hominum & mēores prēdicare conantur. Hanc quidem partem astrologię quę naturali inquisitione exequitur Solis lunęq; cursus atq; stellarum, & certas temporum distinctiōes caute rimatur, op ortet a clero domini solerti medicamine disci, vt per certas regularū coniecturas, et ratas ac ueras argumentorum estimationes, non solū prēterita annorum curricula ueraciter inuestiget, sed & de futuris nouerit fideliter rationari temporibus, utq; pa schalis festi exordia, et certa loca omnium solemnitatum atq; celebrationum sibi sciant int̄imare obseruanda, & populo dei rite ualeat indicare celebranda.

DE PHILOSOPHORVM LIBRIS. Ca. XXVI.

Cce de septē liberalibus artibus philosophorū,
ad quam vtilitatem discēdē sint catholiciſ. satiſ
(ut reor) ſupiuſ diximus, illud adhuc adiiciūſ
quod philoſophi ipſi qui uocantur, ſi qua forte uera et
fidei noſtre accommodata in diſpensationib; ſuis ſeu
ſcriptis dixerunt, maxime platonici nō ſolū formidāda
non ſunt, ſed ab eis etiam tanquam iniuſtis poffefforiſ
bus in uſum noſtrum vendicāda. Sicut enim Aegiptij
in tantum idola habebant, & onera grauiā quę ppl's
Iſrl detestareſ et fugeret, ſed etiā uafa atq; ornementa